

«ЗАТВЕРДЖУЮ»:

Генеральний директор
ТДВ «СК «АСТРАМЕД»

Каміньський В. П.

«07» травня 2019 р.

**ПРАВИЛА
ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ НАЗЕМНОГО ТРАНСПОРТУ
(КРІМ ЗАЛІЗНИЧНОГО)**

м.Київ – 2019 р.

ТЕРМІНИ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ У ЦИХ ПРАВИЛАХ

1. Страховик – ТОВАРИСТВО З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «СТРАХОВА КОМПАНІЯ «АСТРАМЕД» створене відповідно до чинного законодавства України для здійснення страхової діяльності.
2. **Правила** – «Правила добровільного страхування наземного транспорту (крім залізничного).
3. **Договір страхування** - це письмова угода між Страхувальником і Страховиком, згідно з якою Страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку виплатити страхову суму або відшкодувати за завданий збиток у межах страхової суми Страхувальнику чи Вигодонабувачу (подати допомогу, виконати послугу тощо), а Страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені терміни та виконувати інші умови Договору.
4. **Страхувальник** - юридична або дієздатна фізична особа, що уклала із Страховиком, на підставі цих Правил, Договір добровільного страхування наземних транспортних засобів(крім залізничного).
5. **Страхове відшкодування** – грошова сума, що підлягає виплаті Страховиком при настанні страхових випадків, передбачених Правилами і Договором страхування
6. **Страховий ризик** - певна подія, визначена Правилами, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.
7. **Страховий випадок** – подія, яка передбачена Договором страхування, укладеним у відповідності із Правилами, що фактично відбулась, і з настанням якої виникає обов'язок Страховика здійснити виплату страхової суми (страхового відшкодування) Страхувальнику або Вигодонабувачу.
8. **Страхова сума** - грошова сума, в межах якої Страховик, відповідно до умов Договору страхування, зобов'язаний провести виплату страхового відшкодування при настанні страхового випадку.
9. **Страховий платіж** (внесок, премія) – плата за страхування, яку Страхувальник зобов'язаний внести Страховику, згідно з Договором страхування.
10. **Страховий тариф** – ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.
11. **Франшиза** – частина збитків, що не відшкодовується Страховиком згідно з Договором страхування
12. **Транспортний засіб (ТЗ)** - пристрій, призначений для перевезення людей і (або) вантажу, а також встановленого на ньому спеціального обладнання чи механізмів.
13. **ПДР** – «Правила дорожнього руху», затверджені постановою Кабінету Міністрів України (КМУ) № 1306 від 10.10.2001р. (із послідовними змінами і доповненнями).
14. **Додаткове обладнання** - автомобільна телерадіо-апаратура, прилади, позаштатне обладнання салонів, в тому числі світлове і сигнальне, та інші предмети, які встановлені на транспортному засобі додатково до заводської комплектації.
15. **Повна конструктивна загибель** – такий рівень пошкоджень транспортного засобу та/або додаткового обладнання внаслідок настання страхового випадку, коли витрати на відновлювальний ремонт мають становити не менше 80 відсотків відповідної страхової суми.
16. **Методика** – „Методика товарознавчої експертизи та оцінки дорожніх транспортних засобів”, розділ 1 наказу Міністерства юстиції України та Фонду державного майна України від 24.11.2003 № 142/5/2092, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 24.11.2003 за № 1074/8395
17. **Дійсна вартість транспортного засобу** - це вартість нового ТЗ або такого автомобіля, що був у використанні, яка визначається на підставі Методики на момент укладання договору страхування з урахуванням таких чинників:

- вартості нового ТЗ за цінами заводу-виробника або дилера, з коригуванням розміру ціни, в залежності від строку експлуатації і фактичного пробігу ТЗ, а, в окремих випадках, - з урахуванням митного збору.

18. **КАСКО** - термін, який застосовується при страхуванні транспортних засобів. Він охоплює ризики пошкодження (загибелі) та викрадення виключно транспортного засобу і додаткового обладнання до нього, і не стосується страхування пасажирів і вантажів (багажу), яке перевозиться транспортним засобом, відповідальності перед третіми особами тощо.

19. **Експлуатант** – особа, яка, згідно з Договором страхування, набуває прав і обов'язків Страхувальника, вказаних у цьому Договорі, за умови експлуатації на законних підставах ТЗ, зазначеного у Договорі страхування.

20. **Треті особи** – будь-які особи, крім Страховика, Страхувальника, Експлуатанта і їх уповноважених представників.

21. **Вигодонабувач** – особа, призначена Страхувальником в якості отримувача страхового відшкодування і яка може зазнати збитків в результаті настання страхового випадку, а також спадкоємець Страхувальника – фізичної особи, який отримує суму відшкодування після смерті Страхувальника.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. На підставі цих Правил ТОВАРИСТВО З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «СТРАХОВА КОМПАНІЯ «АСТРАМЕД», (надалі Страховик) укладає договори добровільного страхування наземного транспорту (крім залізничного) (надалі - Договори страхування) із юридичними та дієздатними фізичними особами (надалі - Страхувальниками).

1.2. Ці Правила розроблені відповідно до вимог чинного законодавства України і регулюють відносини між Страховиком та Страхувальниками по укладанню та виконанню договорів добровільного страхування наземного транспорту (крім залізничного).

1.3. Договір добровільного страхування укладається з особою, яка є власником транспортного засобу або володіє транспортним засобом на законних підставах або наділена власником чи законним власником транспортного засобу повноваженнями щодо страхування транспортного засобу або має таке право відповідно до закону.

1.4. Страхувальник має право при укладанні договору страхування призначати Вигодонабувача(-чів), особу (осіб), яка може зазнати збитків у результаті настання страхового випадку, а також замінювати його (їх) до настання страхового випадку, якщо інше не передбачено договором страхування.

2. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

2.1. Предметом договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать закону, пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням наземним транспортним засобом, у тому числі причепом до нього, та всіма видами транспортних засобів спеціального призначення.

3. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРІВ СТРАХОВИХ СУМ

3.1. Для ризиків КАСКО розміри страхових сум визначаються не вище дійсної вартості транспортного засобу (додаткового обладнання), визначеної на момент укладання договору страхування. Під додатковим обладнанням розуміється: всі види аудіо та відео систем, кондиціонери, холодильники, та інше обладнання, яке не входить до базової комплектації.

3.2. Якщо розмір дійсної вартості ТЗ, який повідомив Страхувальник, викличе сумнів у Страховика, останній має право вимагати у Страхувальника документ, що підтверджує вказану суму (рахунок-фактуру заводу-виробника або дилера), або

запропонувати визначити вартість предмету страхування експертним шляхом, згідно з Методикою.

3.3. Дійсна вартість додаткового обладнання до транспортного засобу визначається на підставі документів на їх придбання (гарантійний паспорт, довідка рахунок тощо) з додаванням вартості робіт на його встановлення і вирахуванням відсотка його зносу.

3.4. Договір страхування укладається з умовою урахування базового зносу транспортного засобу та причепів до нього, базовий знос враховується також при відшкодуванні збитків за запасні частини, що підлягають заміні та ремонту, пошкоджень, держаних внаслідок страхового випадку.

3.5. Договір страхування укладається без урахування відшкодування втрати товарної вартості внаслідок страхових випадків, зазначених в п. 4.1. цих Правил.

3.6. Розміри страхових тарифів визначаються в залежності від низки факторів для різних ризиків, що страхуються: марки, моделі, терміну експлуатації та потужності двигуна транспортного засобу, умов зберігання автомобіля, міри надійності протиугінних пристроїв, водійського стажу осіб, що мають право керувати транспортним засобом. Тарифні ставки наведено у Додатку 1 до Правил.

3.6.1. При укладанні договору із Страхувальником – юридичною особою вибір базового страхового тарифу проводиться без урахування віку і стажу осіб, що мають право керувати транспортним засобом.

3.6.2. Якщо Страхувальником виступає фізична особа, тоді в Договорі страхування мають бути зазначені прізвища, імена та по батькові всіх осіб, що мають право керувати цим транспортним засобом, вік і стаж цих осіб.

Величина стажу водія визначається у повних роках, згідно із посвідченням водія.

3.6.2.1. Якщо протягом строку дії Договору страхування право на експлуатацію ТЗ отримає особа, стаж водія якої передбачає додаткову надбавку до обчисленого розміру страхового тарифу при укладанні зазначеного Договору, то Страховик має право вимагати від Страхувальника сплати додаткового страхового платежу, розмір якого відповідає величині додаткової надбавки за період (у місяцях), що залишився до закінчення строку дії Договору страхування. При цьому, неповний місяць вважається повним.

3.7. Грошові розрахунки між Страхувальником і Страховиком виконуються в грошовій одиниці України, а якщо Страхувальник є нерезидентом - у вільно конвертованій валюті чи у грошовій одиниці України у випадках, які передбачені діючим законодавством.

3.8. Страховий платіж сплачується у порядку, зазначеному у Договорі страхування, згідно із чинним законодавством України.

3.9. В період дії Договору страхування, який укладено на один рік, Страхувальник може збільшити розмір страхової суми, але не вище дійсної вартості застрахованого транспортного засобу із додатковим обладнанням. При цьому обов'язково проводиться огляд ТЗ та сплачується додатковий страховий платіж, розмір якого визначається за формулою (1):

$$Д = (П2 - П1) \times n / 12, \quad (1)$$

де П1, П2 — розміри страхових платежів при розрахунку на рік для первинної та збільшеної страхових сум відповідно;

n — кількість місяців, що лишаються до закінчення терміну дії Договору страхування (при цьому неповний місяць вважається повним).

3.10. Договір страхування набирає чинності з моменту внесення першого страхового платежу, якщо інше не передбачено Договором страхування.

3.11. Відповідальність Страховика закінчується о 24 годині дня, який вказано у Договорі страхування, як день закінчення строку дії цього Договору.

4. СТРАХОВІ ВИПАДКИ. СТРАХОВІ РИЗИКИ. ФРАНШИЗА

4.1. Страховим випадком за цими Правилами є втрата, знищення або пошкодження транспортного засобу, його частин, деталей, приладів, обладнання внаслідок:

4.1.1. дорожньо-транспортної пригоди надалі - ДТП (ДТП - подія, що сталася під час руху транспортного засобу, внаслідок якої загинули або поранені люди чи завдані матеріальні збитки), за участю застрахованого транспортного засобу;

4.1.2. незаконного заволодіння застрахованим транспортним засобом у будь-якому місці його знаходження, окрім місць, визначених договором страхування;

4.1.3. протиправних дій третіх осіб, інших, ніж передбачені п. 4.1.2 цих Правил (включаючи підпал);

4.1.4. стихійних явищ, падіння тіл космічного походження, літальних апаратів або їх частин (уламків), дерев, інших предметів та зіткнення з застрахованим транспортним засобом предметів, що самостійно рухаються (окрім інших транспортних засобів), нападу тварин (за умови наявності в Страховика відповідної ліцензії);

4.1.5. пожежі, вибуху чи самозаймання застрахованого транспортного засобу, за виключенням підпалу (за умови наявності в Страховика відповідної ліцензії).

4.2. Відповідно до умов договору страхування може здійснюватися на випадок настання однієї, декількох або усіх подій, передбачених у п. п. 4.1.1 -4.1.5 цих Правил.

4.3. В Договорі страхування може бути передбачена франшиза (умовна та безумовна) - частина збитків, що не відшкодовується Страховиком згідно Договору страхування.

4.3.1. При встановленні умовної франшизи Страховик звільняється від відповідальності за збиток, якщо його розмір не перевищує франшизу. Якщо збиток перевищує умовну франшизу - відповідальність Страховика визначається розміром збитку.

4.3.2. При встановленні безумовної франшизи відповідальність Страховика визначається розміром збитку за відрахуванням франшизи. Франшиза визначається за згодою сторін при укладанні Договору страхування у відсотках від страхової суми або в абсолютному розмірі.

Франшиза може встановлюватись і розраховуватись по кожному страховому випадку окремо.

5. ВИКЛЮЧЕННЯ ІЗ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ І ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

5.1. Не визнаються страховим випадком втрата, знищення або пошкодження транспортного засобу, його частин, деталей, приладів, обладнання які сталися внаслідок:

5.1.1. поломки, відмови у роботі, виходом з ладу деталей, вузлів та агрегатів ТЗ внаслідок незалежного від волі Страхувальника попадання у внутрішні порожнини агрегатів сторонніх предметів і речовин (гідроудар і т.п.);

5.1.2. змін конструкції ТЗ (наприклад тонінг) або встановлення невідповідних деталей або обладнання, на яке немає дозволу виробника або відповідних органів;

5.1.3. навмисних дій (бездіяльності) або необережності Страхувальника, Вигодонабувача або їх довірених осіб чи представників;

5.1.4. самогубства, замаху на самогубство під час керування або перебування у транспортному засобі;

5.1.5. проведення ремонту транспортного засобу, його огляду або консервації, а також після передачі транспортного засобу третім особам з метою виконання цих робіт;

5.1.6. конструктивних недоліків, допущених у процесі виробництва транспортного засобу;

5.1.7. обробки теплом, вогнем чи іншого термічного впливу на транспортний засіб (сушіння, зварювання, гаряча обробка та інше), вчиненої з відома Страхувальника;

5.1.8. дії низьких температур, сонячного світла;

5.1.9. вибуху чи пожежі внаслідок зберігання в транспортному засобі набоїв, вибухових та легкозаймистих речовин, тощо;

5.1.10. пожежі з причини порушення правил техніки безпеки під час користування легкозаймистими рідинами, або пошкодження вогнем, що виник всередині транспортного засобу внаслідок дії системи електрозапалення двигуна внутрішнього згорання, короткого замикання в системі електроживлення, куріння та т. ін.;

5.1.11. пожежі або вибуху при навантаженні, розвантаженні, транспортуванні палива, вибухонебезпечних, легкозаймистих речовин, набоїв та інших предметів на непристосованому для цієї мети транспортному засобі або порушення правил проведення таких заходів і робіт;

5.1.12. буксирування застрахованого транспортного засобу іншим транспортним засобом або буксирування застрахованим транспортним засобом іншого транспортного засобу;

5.1.13. порушення водієм або власником транспортного засобу встановлених правил перевезення пасажирів та вантажу, перевезення вантажу чи пасажирів з перевищенням норм, визначених для цього транспортного засобу;

5.1.14. дії хімічних речовин, що містяться у атмосферних опадах;

5.1.15. перевезення транспортного засобу будь-яким видом транспорту;

5.1.16. ядерного вибуху;

5.1.17. дії іонізуючого випромінювання;

5.1.18. війни, вторгнення, військових дій (незалежно від того була війна оголошена чи ні), страйків, громадських заворушень, бунту, революції, захоплення влади військовими або іншого протиправного захоплення влади, знищення або ушкодження за розпорядженням існуючого де-факто або де-юре уряду або іншої установи влади; терористичних актів, а також використання автотранспортного засобу представниками органів правопорядку;

5.1.19. захвату, конфіскації, арешту, реквізиції, що проведені цивільною чи військовою владою;

5.1.20. захоплення транспортного засобу третіми особами, які добровільно допущені власником чи його довіреною особою в салон транспортного засобу, чи при використанні транспортного засобу як таксі, якщо використання транспортного засобу у якості таксі не передбачене договором страхування.

5.2. Згідно з цими Правилами не відшкодовуються збитки:

5.2.1. за які несе відповідальність постачальник, виробник або особа, що виконує ремонт транспортного засобу в силу закону або за договором;

5.2.2. в розмірі франшизи, зазначеної в договорі страхування, в межах якої Страхувальник самостійно несе відповідальність по кожному страховому випадку;

5.2.3. які викликані механічними та електричними поломками деталей, вузлів та агрегатів;

5.2.4. пов'язані з розкраданням інструментів та коліс, що не входять у комплектність автомобіля;

5.2.5. пов'язані постійним впливом експлуатаційних факторів (наприклад, гниття, корозії, зносу, ерозії, кавітації, накипу);

5.2.6. які полягають в зношенні транспортного засобу (якщо інше не передбачено договором страхування);

5.2.7. які полягають у втраті експлуатаційних якостей та товарної вигляду транспортного засобу (якщо інше не передбачено договором страхування).

5.3. За цими Правилами не відшкодовуються збитки, пов'язані з втратою, знищенням або пошкодженням:

5.3.1. транспортних засобів, які нелегально ввезені та перебувають на митній території України;

5.3.2. незаконне заволодіння транспортним засобом, що знаходиться в базах даних по уgonу в СНД та „Інтерполі”;

5.3.3. обладнання, призначеного для визначення місцеперебування радара або лазера;

5.3.4. обладнання, оснащення та оздоблення, виготовлених на замовлення та розташованих в або на транспортному засобі;

5.3.5. декоративного покриття, що знаходиться на підлозі (килимового, резинового та т. ін.);

5.3.6. ізоляції звукової, водостійкої, вогнетривкої, пилової, протиударної, кулезахисної, вибухозахисної, не передбаченої стандартною комплектацією заводу виробника;

5.3.7. художнього оформлення – малюнків, наклеюк та ін.;

5.3.8. шин, колісних дисків, декоративних ковпаків, якщо це не призвело до інших пошкоджень транспортного засобу;

5.3.9. тентів у разі страхування вантажних автомобілів, легкових автомобілів, вантажних модифікацій легкових автомобілів, а також причепів та напівпричепів.

5.4. Страховик не несе відповідальності, якщо:

5.4.1. Страхувальник використовував транспортний засіб в аварійному стані (визначення технічного стану та обладнання транспортних засобів здійснюється згідно з “Правилами дорожнього руху України”);

5.4.2. управління транспортним засобом здійснювалось особою, яка не має посвідчення водія відповідної категорії та/або перебувала у стані алкогольного сп'яніння, під впливом наркотичних чи токсичних речовин, або знаходиться у хворобливому стані, у стані втоми або під впливом лікарських препаратів, що викликають седативний ефект чи зменшують концентрацію уваги;

5.4.3. Страхувальник або особа, яка керувала транспортним засобом за згодою Страхувальника, вчинила непадкорення владі (втеча з місця ДТП, переслідування працівниками правоохоронних органів), або коли транспортний засіб використовується як знаряддя вчинення злочину;

5.4.4. транспортний засіб використовувався не за призначенням або з метою, яка не зазначена у заяві на страхування;

5.4.5. керування транспортним засобом на момент страхового випадку здійснювалось особою, яка не входить в перелік осіб, визначених в заяві на страхування чи договорі страхування;

5.4.6. транспортний засіб пішов під лід за межами офіційно відкритих для руху льодових доріг.

5.5. Страхуванням не покриваються збитки, що виникли внаслідок:

5.5.1. участі у спортивних змаганнях, конкурсах, і підготовці до них;

5.5.2. використання транспортного засобу як реквізиту, для пробної або навчальної їзди (якщо інше не передбачене договором страхування);

5.5.3. використання транспортного засобу як таксі, передачі Страхувальником транспортного засобу в оренду (прокат) (якщо інше не передбачене договором страхування);

5.6. Виключення зі страхових випадків та обмеження страхування, які передбачені п.п. 5.1 - 5.5 цих Правил застосовуються за умови, якщо інше не зазначено у Договорі страхування.

6. СТРОК ТА МІСЦЕ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

6.1. Договір страхування може бути укладений на строк до одного року, якщо інше не передбачено умовами договору страхування.

Транспортний засіб, переданий (прийнятий) у заставу, найм, оренду, лізинг або на зберігання може бути застраховано на весь строк дії відповідного договору.

6.2. Договір страхування набирає чинності з моменту внесення першого страхового платежу, якщо інше не передбачено договором страхування.

6.3. Місцем дії договору страхування є територія України, якщо інше не передбачено самим договором страхування.

Дія договору страхування не поширюється на території, які офіційно визнані зонами військових дій (збройних конфліктів), місцевості, де офіційно об'явлено надзвичайний стан або загрозу стихійного лиха, які визнано зонами відчуження внаслідок аварії на ЧАЕС, шляхи, де проводяться спортивні змагання, якщо інше не передбачено договором страхування.

7. ПОРЯДОК УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

7.1. Договори страхування укладаються відповідно до цих Правил у письмовій формі.

7.2. На страхування приймається транспортний засіб, що пройшов технічний огляд в установленний строк.

На страхування, як правило, не приймаються транспортні засоби, що знаходяться в експлуатації понад 9 років (вони можуть бути в окремих випадках застраховані за збільшеним тарифом), а також такі, що мають значні пошкодження і корозію.

7.3. Договір страхування укладається на підставі цих Правил та письмової або усної заяви Страхувальника. Форма письмової заяви розробляється Страховиком. При заповненні бланку заяви Страхувальнику необхідно дати відповіді на ряд запитань, на підставі яких визначаються умови страхування, страховий тариф та розмір страхового платежу. Така заява є невід'ємною частиною до укладеного договору страхування. Заповнення заяви не зобов'язує Страхувальника укладати договір страхування.

Страхувальник може заявити про намір укласти договір страхування і в усній формі. В цьому разі Страховик повинен узгодити зі Страхувальником усі умови, на яких буде укладатися договір страхування і відобразити їх у договорі.

Страховик залишає за собою право відмовитися від прийняття ризику на страхування без пояснення причин.

7.4. При укладанні договору страхування Страхувальник зобов'язаний надати документи, які підтверджують:

- реєстрацію транспортного засобу у відповідних державних органах;
- право власності або право володіння Страхувальника транспортним засобом, що страхується, або право укладати договір страхування відносно цього транспортного засобу;
- вартість транспортного засобу на момент укладення договору страхування (рахунок-фактуру, договір купівлі-продажу, митну декларацію, тощо).

Окрім цього Страхувальник повинен надати Страховику:

- можливість оглянути у світлий час доби транспортний засіб, додаткове обладнання, що разом з ним пропонується до страхування (за вимогою Страховика);
- усі необхідні відомості про предмет договору страхування;
- відомі Страхувальнику обставини, які мають суттєве значення для визначення ймовірності настання страхового випадку і розміру можливих збитків у разі його настання, за достовірність яких він несе відповідальність;
- інформацію про договори страхування, що були укладені щодо даного предмета страхування з іншими страховиками.

7.5. Страхувальнику, за узгодженням зі Страховиком і за додаткову плату, надається право укласти договір страхування за умови відшкодування збитків без урахування зносу частин та деталей, що підлягають заміні у разі їх пошкодження чи знищення внаслідок страхового випадку, про що повинно бути прямо вказано у договорі страхування ("без врахування зносу").

7.6. Договором страхування може бути передбачено, що страхове відшкодування здійснюється Страховиком шляхом оплати відновлювального ремонту транспортного засобу, пошкодженого внаслідок страхового випадку, на погодженій зі Страховиком станції технічного обслуговування або в автомайстерні, з якою укладено договір на обслуговування, ремонт транспортних засобів, за рахунок коштів страхового відшкодування.

7.7. Факт укладання договору страхування може посвідчуватися страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом), що є формою договору страхування.

8. ПРАВА ТА ОBOB'ЯЗКИ СТОРІН

8.1. Страховик зобов'язаний:

8.1.1. ознайомити страхувальника з умовами та правилами страхування;

8.1.2. протягом двох робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасного здійснення страхової виплати або страхового відшкодування страхувальнику;

8.1.3. при настанні страхового випадку здійснити страхову виплату або виплату страхового відшкодування у передбачений договором строк. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення страхової виплати (страхового відшкодування) шляхом сплати страхувальнику неустойки (штрафу, пені), розмір якої визначається умовами договору страхування або законом.

8.1.4. відшкодувати витрати, понесені страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено умовами договору;

8.1.5. за заявою страхувальника у разі здійснення ним заходів, що зменшили страховий ризик, або збільшення вартості майна переукласти з ним договір страхування;

8.1.6. не розголошувати відомостей про страхувальника та його майнове становище, крім випадків, встановлених законом.

Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки страховика.

8.2. Страхувальник зобов'язаний:

8.2.1. при укладанні договору страхування пред'явити Страховику транспортний засіб, додаткове обладнання, що разом з ним пропонується до страхування, свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу та інші документи, що засвідчують його майновий інтерес у страхуванні цього транспортного засобу (довіреність на право користування або розпорядження транспортним засобом, довідку-рахунок, митну декларацію та інше згідно з п. 7.4. цих Правил).

8.2.2. при укладанні договору страхування надати інформацію Страховику про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, і надалі інформувати його про будь-яку зміну страхового ризику.

8.2.3. повідомити Страховика про інші чинні договори страхування щодо цього предмету договору страхування.

8.2.4. своєчасно вносити страхові платежі.

8.2.5. вживати заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку.

8.2.6. повідомити Страховика про настання страхового випадку у строки та у порядку, передбаченому цими Правилами та договором страхування.

8.2.7. використовувати транспортний засіб відповідно до його цільового призначення та умов технічної експлуатації.

8.2.8. при укладанні договору страхування повідомити страховика про інші чинні договори страхування щодо цього предмета договору;

8.2.9. Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки Страхувальника

8.2.10. Обов'язки Страхувальника за договором страхування та згідно цих Правил, за винятком обов'язку щодо сплати страхового платежу, також розповсюджуються на осіб, допущених до управління транспортним засобом. Невиконання зазначеними особами цих обов'язків спричиняє ті ж наслідки, що і невиконання їх безпосередньо Страхувальником.

8.3. Страховик має право:

8.3.1. Перевіряти інформацію, повідомлену Страхувальником, а також виконання Страхувальником вимог і умов договору страхування.

8.3.2. При укладанні договору страхування оглянути у світлий час доби в присутності Страхувальника або його представника транспортний засіб (засоби) та додаткове обладнання, що підлягає страхуванню, перевірити відповідність номерів кузова, двигуна і причепа (напівпричепа) з номерами, вказаними у відповідних документах, а також виявити наявні пошкодження транспортного засобу (його частин, додаткового обладнання) та занести результати огляду в договір страхування.

8.3.3. Пропонувати Страхувальнику змінювати умови страхування.

8.3.4. Самостійно з'ясовувати причини та обставини страхового випадку.

8.3.5. Робити запити про відомості, пов'язані із страховим випадком, до правоохоронних органів, банків, медичних закладів та інших підприємств, установ і організацій, що володіють інформацією про обставини страхового випадку, а також самостійно з'ясовувати причини та обставини страхового випадку.

8.3.6. Повністю або частково відмовити у виплаті страхового відшкодування у випадках, передбачених п.п. 5.1-5.5 цих Правил.

8.3.7. Вимагати від особи, яка отримала страхове відшкодування, повного або часткового його повернення, якщо після виплати страхового відшкодування Страховику стало відомо про обставини, зазначені у п.п. 5.1-5.5 цих Правил.

8.3.8. Достроково припинити дію договору страхування у порядку, передбаченому цими Правилами і чинним законодавством України

8.4. Страхувальник має право:

8.4.1. При укладанні договору страхування встановлювати, за згодою Страховика, страхові суми по кожному страховому випадку та транспортному засобу в межах його дійсної вартості.

8.4.2. У разі втрати договору страхування у період його дії звернутися до Страховика з письмовою заявою про видачу дубліката. З моменту видачі дубліката загублений договір страхування вважається недійсним.

8.4.3. При настанні страхового випадку, отримати страхове відшкодування в порядку, передбаченому цими Правилами та договором страхування.

8.4.4. Оскаржити відмову Страховика у виплаті страхового відшкодування в судовому порядку.

8.4.5. Достроково припинити дію договору страхування в порядку, передбаченому цими Правилами та законом.

9. ДІЇ СТРАХУВАЛЬНИКА ПРИ НАСТАННІ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

9.1. У випадку настання події, яка має ознаки страхового випадку, передбаченого умовами договору страхування, Страхувальник, якщо інше не передбачено умовами договору страхування, зобов'язаний:

- виконувати вимоги п. 2.10. ПДР чинних від 01.01.2002р.;

- протягом 3-х робочих днів (якщо інший термін не визначено умовами договору страхування) з моменту, коли йому стало відомо про настання такої події, сповістити про це Страховика (сповіщення Страховика може здійснюватись Страхувальником шляхом

телефонного дзвінка по робочим телефонам Страховика або на мобільні телефони його представників, якщо вони відомі Страхувальнику);

- з моменту, коли Страхувальник повідомив Страховика про настання страхового випадку він зобов'язаний подати письмову заяву Страховику про настання цього випадку;
- вживати всі необхідні заходи щодо рятування та збереження застрахованого транспортного засобу, попередження та зменшення збитків та усунення причин, які можуть спричинити додаткові збитки.

9.2. У разі настання події, яка має ознаки страхового випадку, передбаченого умовами договору страхування, за участю іншого транспортного засобу записати відомості про цей транспортний засіб, особу, що ним керує, а також номер поліса страхування цивільної відповідальності власника транспортного засобу іншої сторони, якщо зазначені документи є у наявності і надати ці відомості Страховику (шляхом зазначення їх у заяві на виплату страхового відшкодування або в іншій зручній для Страхувальника та Страховика формі).

9.3. Надати Страховику або його представнику пошкоджений транспортний засіб (до проведення ремонтних робіт) або його залишки, а також ушкоджені деталі і частини для огляду та складання акту огляду і узгодити зі Страховиком подальші дії щодо врегулювання збитку.

9.4. В пошкодженому транспортному засобі не робити ніяких змін, крім тих, які зумовлені необхідністю забезпечення безпеки руху, зменшення розміру збитку або допомоги потерпілим, і не здійснювати його ремонту без попереднього огляду представником Страховика.

9.5. Надати Страховику документи, які підтверджують факт настання страхового випадку та розмір заподіяного збитку та вжити усі заходи для забезпечення реалізації Страховиком права вимоги до осіб, відповідальних за заподіяний збиток.

9.6. У разі незаконного заволодіння транспортним засобом шляхом крадіжки - надати обґрунтовані докази, які стосуються крадіжки, та у разі прийняття Страховиком рішення про виплату страхового відшкодування передати Страховику на його вимогу за актом прийому-передачі технічний паспорт та комплект ключів від транспортного засобу до моменту отримання Страхувальником (Вигодонабувачем) страхового відшкодування (його першої частини). Комплект ключів від транспортного засобу має бути повним. У разі якщо комплект ключів не є повним або відсутній технічний паспорт, Страхувальник повинен у заяві на виплату страхового відшкодування письмово пояснити Страховику причину того, чому комплект ключів не є повним та відсутній технічний паспорт на транспортний засіб, але якщо Страхувальник не надасть таких пояснень, Страховик може відмовити Страхувальнику у виплаті страхового відшкодування.

10. ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ ТА РОЗМІР ЗБИТКІВ

10.1. Для доказу наявності страхового випадку по ризику ДТП:

- довідка з територіального органу поліції або відповідного компетентного органу іншої держави (при настанні ДТП за межами України) із зазначенням повного імені (назви) власника (користувача) транспортного засобу, реквізитів машини, учасників ДТП, повних імен і реквізитів винних осіб (якщо такі є), переліку пунктів ПДР, порушених учасниками ДТП.

10.2. Для доказу наявності страхового випадку по ризику ПДТО:

10.2.1. Довідка з органів внутрішніх справ із зазначенням повного імені (назви) власника (користувача) транспортного засобу, реквізитів машини, місця, часу та обставин настання події, переліку пошкоджень, завданих транспортному засобу.

10.2.2. При викраденні додаткового обладнання ТЗ:

- внаслідок крадіжки - довідка з органів внутрішніх справ із зазначенням пошкоджень заподіяних злочинцями при проникненні у салон ТЗ;
- внаслідок грабежу чи розбійних дій – довідка з органів внутрішніх справ із посиленням на достовірні показання свідків цього злочину.

10.3. Для доказу наявності страхового випадку по ризикам стихійні явища, пожежа, вибух :

- довідка з поліції, органів пожежного нагляду, іншої компетентної організації - відповідно до характеру страхового випадку, із зазначенням повного імені (назви) власника (користувача) транспортного засобу, реквізитів машини, місця та часу пошкодження транспортного засобу, причин заподіяння шкоди, переліку пошкоджень, завданих транспортному засобу.
- довідку з метеорологічної та/або сейсмологічної служби про стихійне лихо в місці настання страхового випадку (при заподіянні шкоди внаслідок стихійного лиха).

10.4. При викраденні транспортного засобу:

- довідка з органів внутрішніх справ із зазначенням повного імені (назви) власника (користувача) транспортного засобу, реквізитів транспортного засобу, місця та часу викрадення машини та її обладнання;
- довідка про відкриття кримінальне провадження та внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань по факту викрадення транспортного засобу.

10.4.1. В разі викрадення транспортного засобу Страхувальник зобов'язаний надати Страховику свідоцтво про реєстрацію (тимчасовий реєстраційний талон) та повний комплект оригінальних ключів від викраденої машини (за винятком випадків, коли ці речі були вилучені у Страхувальника органами МВС, або були викрадені разом із ТЗ). При невиконанні цієї умови Страховик має право відмовити у виплаті страхового відшкодування, якщо ця умова передбачена у Договорі страхування.

10.5. При наявності збитків завданих скляним деталям кузова, приборам зовнішнього освітлення, дзеркалам, замість довідки з поліції використовується Акт, який складають уповноважені представники Страховика і Страхувальника.

10.5.1. За згодою Страховика, зазначений Акт може бути складено при настанні збитків, заподіяного ТЗ, за умови, якщо загальна сума цих збитків не перевищує 5 % від страхової суми.

10.6. Документи, що підтверджують розмір збитків внаслідок настання страхового випадку, а саме :

10.6.1. Документи, які підтверджують необхідні витрати на ремонт транспортного засобу і додаткового обладнання – кошторис ремонтних робіт.

ПРИМІТКА. Зазначені документи приймаються Страховиком за умови, що з ним було узгоджено вибір станції технічного обслуговування для ремонту транспортного засобу.

10.6.2. Замість документів, зазначених у п. 10.6.1., на вимогу Страховика, акт товарознавчої експертизи, яка проведена спеціалізованою організацією.

Вибір експертної організації здійснюється Страховиком або має бути погоджено з ним Страхувальником або уповноваженою ним особою.

Витрати на послуги експертів сплачуються Страховиком.

Проведення експертизи є обов'язковим за наявності обставин, що надають Страховику після виплати відшкодування скористатись правом вимоги до осіб, винних у настанні збитків.

10.6.3. Вибір документів, що підтверджують розмір збитків і на підставі яких проводиться виплата страхового відшкодування, здійснюється виключно Страховиком.

11. ПОРЯДОК ТА УМОВИ ВИПЛАТИ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

11.1. При настанні страхового випадку відшкодуванню підлягають тільки прямі збитки.

11.2. Сума страхових відшкодувань за один або декілька страхових випадків не може бути більшою за страхову суму, що обумовлена договором страхування.

11.3. Для одержання страхового відшкодування Страхувальник або Вигодонабувач повинен надати Страховику документи, передбачені п. 10.1 цих Правил;

11.4. При потребі, для визначення розмірів збитку, Страховик замовляє експертизу, яку проводить незалежний фахівець, який має належні повноваження (реєстрація, ліцензія, сертифікат, свідоцтво тощо) відповідно до чинного законодавства України або країни, на території якої відбувся страховий випадок, і несе відповідальність за зроблені висновки у відповідності з законом.

11.5. До участі в експертизі Страховик запрошує Страхувальника (або його представника) та особу, відповідальну за заподіяний збиток. Відсутність Страхувальника та особи, відповідальної за заподіяний збиток, чи їх представників при проведенні експертизи, а також їх відмова узгодити її висновки не є підставою для визнання експертизи недійсною.

11.6. У разі незгоди Страхувальника з висновками експерта, Страхувальник може за свій рахунок замовити проведення іншої експертизи.

11.7. Страхувальник за згодою Страховика може для визначення розміру збитку звернутись до підприємства (станції технічного обслуговування, автомайстерні), яке буде виконувати ремонт пошкодженого транспортного засобу, з наданням Страховику підтверджуючих рахунків та/або актів цього підприємства. Рахунки та або акти повинні містити повний перелік робіт, їх вартість та вартість запчастин та матеріалів, які повинні бути використаними при ремонті.

11.8. Розмір завданих збитків визначається після огляду транспортного засобу та на підставі експертної оцінки розміру збитку (кошторису вартості відновлювального ремонту) з урахуванням документів, наданих Страхувальником (Вигодонабувачем), а також документів і відомостей, зібраних Страховиком самостійно, а саме:

- переліком знищених, пошкоджених або таких, що зникли, вузлів, агрегатів, деталей, приладдя та оздоблення транспортних засобів або самих транспортних засобів;
- документа, складеного компетентними органами, про час, обставини і можливі причини знищення, пошкодження або зникнення вузлів, агрегатів, деталей, приладдя та оздоблення транспортного засобу або самого транспортного засобу;

11.9. Не включається в розрахунок розміру збитку вартість:

11.9.1. Гарантійного ремонту і технічного обслуговування транспортного засобу, що не викликані настанням страхового випадку.

11.9.2. Робіт, що пов'язані з переобладнанням транспортного засобу, ремонтом або заміною його окремих частин, деталей і приладдя внаслідок їхнього зносу, технічного браку, поломки, морального старіння та інше.

11.9.3. Заміни замість ремонту тих чи інших вузлів та агрегатів у зборі через відсутність у ремонтних підприємствах необхідних запасних частин і деталей для ремонту цих вузлів та агрегатів.

11.9.4. Відновлення втрачених експлуатаційних якостей, товарного виду транспортного засобу (якщо інше не вказано в договорі страхування).

11.9.5. Що становить різницю, яка перевищує ціну на нові аналогічні запасні частини, запропоновані Страховиком, якщо Страхувальник відмовиться від його послуг і придбає запасні частини за більш високими цінами;

11.9.6. Всіх паливно-мастильних матеріалів, тосолу, робочих рідин кондиціонерів, тощо (якщо інше не вказано в договорі страхування).

11.10. У разі пошкодження додаткового устаткування збитками вважається вартість його ремонту або різниця між страховою сумою предмета страхування випадку та його вартістю з урахуванням знецінювання, викликаного страховим випадком.

11.11. При визначенні розміру збитків враховуються:

- страхова сума для транспортного засобу у випадку його знищення чи крадіжки;

- дійсна вартість (страхова вартість) транспортного засобу на час укладання договору страхування та на момент настання страхового випадку;
- витрати на рятування транспортного засобу в зв'язку з настанням страхового випадку, якщо це передбачено договором страхування;
- ціни на запасні частини та вартість відновлювальних робіт.

11.12. Відшкодування збитків за страховим випадком проводиться за вирахуванням експлуатаційного зносу на запасні частини, що підлягають заміні, деталі і приладдя, якщо інше не вказано в договорі страхування.

11.13. При настанні страхових випадків за межами України та необхідності здійснення ремонту на місці ДТП, Страховик відшкодовує витрати по рахунках за використанні запасні частини, а трудовитрати на ремонтні роботи оплачуються, виходячи з розцінок, що діють в Україні.

11.14. На підставі документів, одержаних від Страхувальника (його правонаступника або Вигодонабувача), інших документів, одержаних Страховиком самостійно, та експертного висновку Страховик складає страховий акт, яким приймає рішення про виплату або про відмову у виплаті страхового відшкодування.

11.15. У разі, коли договір страхування укладено на умовах страхування:

- "на повну вартість" - виплата страхового відшкодування проводиться в розмірі визначеного збитку в межах страхової суми;
- "в частці" - виплата страхового відшкодування проводиться в такій же частині від визначеного розміру збитку, яку частину складала страхова сума від дійсної вартості транспортного засобу на момент укладання договору страхування;
- "за правилом першого ризику", виплата страхового відшкодування проводиться в розмірі визначеного збитку в межах страхової суми.

11.16. Виплата відшкодування здійснюється Страховиком шляхом виплати грошової суми.

У разі, якщо це передбачено договором страхування, Страховик здійснює страхове відшкодування шляхом оплати Страхувальнику відновлювального ремонту пошкодженого внаслідок страхового випадку транспортного засобу на погодженій зі Страховиком станції технічного обслуговування або автомаєстерні.

11.17. У разі настання подій, передбачених п. 4.1.2 та п. 4.1.3 цих Правил, якщо інше не передбачено Договором страхування, виплати страхового відшкодування провадяться, з вирахуванням зносу транспортного засобу на дату настання страхового випадку і тільки за умови порушення кримінального провадження або провадження по справі про адміністративне правопорушення у зв'язку з відповідним фактом.

При розмірі збитків до 1000 грн - на розгляд Страховика може бути проведена виплата без порушення кримінального провадження або провадження по справі про адміністративне правопорушення у зв'язку з відповідним фактом, але не більше одного разу впродовж дії договору страхування.

Договором страхування може бути передбачено, що у разі грубого порушення Страхувальником (водієм/експлуатантом) Правил дорожнього руху, а саме: перевищення встановлених обмежень швидкості руху більш, ніж на 50 км/годину; проїзд на заборонений сигнал світлофору або жест регулювальника; в'їзд на залізничний переїзд при закритому шлагбаумі; в'їзд на смугу зустрічного руху у місцях, де такий в'їзд заборонено; недотримання вимог дорожніх знаків, що забороняють рух транспортних засобів; рух заднім ходом на перехресті, розмір страхового відшкодування може бути зменшено Страховиком в залежності від форми вини (недбалість або самовпевненість) Страхувальника (водія), обставин страхового випадку, на суму до 50 % від розміру страхового відшкодування, що мало бути сплачено Страхувальнику (Вигодонабувачу) за цим страховим випадком.

11.18. У випадку, якщо Страхувальнику (власнику) було повернено транспортний засіб, яким незаконно заволоділи, за який він або Вигодонабувач отримав страхове

відшкодування та який не було передано Страхувальником (власником) у власність Страховику, він зобов'язаний не пізніше одного місяця повернути Страховику отримане страхове відшкодування, за вирахуванням суми доцільних та обґрунтованих відповідно до умов цих Правил витрат на ремонт транспортного засобу та приведення його в належний стан (за умови, що це входило в страхове покриття за договором страхування), або передати Страховику за його згодою цей транспортний засіб у власність.

11.19. Страхове відшкодування здійснюється в сумі визначеного збитку за вирахуванням безумовної та умовної франшизи.

11.20. Якщо договором страхування передбачена сплата страхових платежів частками, то з суми страхового відшкодування, яка належить до виплати, вираховується сума не сплачених Страхувальником чергових страхових платежів (що не сплачені до кінця страхового року, в якому стався страховий випадок).

11.21. З суми страхового відшкодування, яка належить до виплати, вираховується сума заборгованості Страхувальника перед Страховиком зі сплати страхового платежу, якщо на момент виплати страхового відшкодування існує така заборгованість (або проводиться пропорційне відшкодування), якщо інше не передбачено договором страхування.

11.22. Страхувальник, який одержав від третіх осіб повне відшкодування збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку, втрачає право на одержання страхового відшкодування від Страховика. У разі, якщо збитки відшкодовано частково, страхове відшкодування виплачується Страховиком з вирахуванням суми, що одержана Страхувальником від третіх осіб.

11.23. Якщо на дату настання страхового випадку по відношенню до визначеного договором страхування предмету договору страхування діяли інші договори страхування (має місце подвійне страхування), Страховик здійснює виплату згідно з законом.

11.24. Виплата страхового відшкодування здійснюється у тій валюті, яка передбачена договором страхування, якщо інше не передбачено чинним законодавством України.

11.25. Страхове відшкодування виплачується Страхувальнику, а у разі його смерті - спадкоємцям, або Вигодонабувачеві (Вигодонабувачам).

11.26. У разі страхування транспортного засобу на повну вартість та у випадку його конструктивного знищення (коли вартість відновлювального ремонту перевищує 80% страхової суми), Страховик виплачує страхове відшкодування у розмірі страхової суми з вирахуванням зносу за період, що пройшов з початку страхування (якщо інше не передбачено договором страхування), та з вирахуванням безумовної франшизи.

У разі такої виплати, перед отриманням страхового відшкодування пошкоджений транспортний засіб за згодою на це Страхувальника передається власником Страховику.

Якщо пропозиції Страховика про передачу йому прав власності на пошкоджений ТЗ не будуть прийняті Страхувальником, Страхувальник побажає залишити транспортний засіб у своєму розпорядженні або передача прав власності Страховику буде неможливою з інших причин, Страховик виплачує Страхувальнику страхове відшкодування в розмірі страхової суми з вирахуванням зносу за період, що пройшов з початку страхування, з вирахуванням безумовної франшизи та вартості залишків.

Дія Договору страхування в такому випадку закінчується без перерахунку страхового платежу і Страхувальник розпоряджається ТЗ за власним розсудом.

11.27. Пошкоджені внаслідок страхового випадку деталі транспортного засобу, заміну яких відшкодовано Страховиком, повинні бути передані Страхувальником Страховикові за рішенням останнього. Страховик може відмовитись від отримання пошкодженого транспортного засобу або його окремих деталей (частин).

11.28. Після виплати страхового відшкодування договір страхування, зберігає дію до кінця вказаного в ньому строку, а страхова сума, передбачена умовами цього договору страхування зменшується на суму виплаченого страхового відшкодування.

11.29. Після отримання страхового відшкодування і подальшій дії договору страхування відремонтований транспортний засіб повинен бути наданий для огляду Страховику або його представнику, інакше при наступному страховому випадку з цим транспортним засобом пошкодження, аналогічні попереднім, відшкодуванню не підлягають.

11.30. До Страховика, який виплатив страхове відшкодування за договором страхування, в межах фактичних затрат переходить право вимоги, яке Страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за заподіяний збиток. Страхувальник зобов'язується передати Страховику всі права, які він має до особи, відповідальної за заподіяння збитку. Невиконання Страхувальником цього пункту надає Страховику право відмовити Страхувальнику у виплаті страхового відшкодування або вимагати від Страхувальника повернення виплаченого страхового відшкодування чи його частини, якщо це передбачено договором страхування.

12. СТРОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ АБО ВІДМОВУ В ЗДІЙСНЕННІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

12.1. Страховик протягом 30 (тридцяти) робочих днів (якщо інше не передбачено договором страхування) після одержання ним всіх документів, вказаних в розділах 10 та 11 цих Правил, що підтверджують (або не підтверджують) факт настання страхового випадку і розмір збитків, приймає рішення про здійснення страхового відшкодування або відмову в здійсненні страхового відшкодування яке оформлюється страховим актом.

12.2. Страхове відшкодування виплачується особі, яка згідно з умовами договору страхування має право на його отримання у строк не пізніше десяти робочих днів після прийняття рішення, якщо інше не передбачено умовами договору страхування.

12.3. Рішення про відмову у виплаті страхового відшкодування повідомляється Страхувальнику в письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови не пізніше десяти робочих днів після його прийняття.

13. ПРИЧИНИ ВІДМОВИ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

13.1. Підставою для відмови Страховика у виплаті страхового відшкодування є:

13.1.1. навмисні дії Страхувальника або Вигодонабувача, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням ними громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій Страхувальника або Вигодонабувача встановлюється відповідно до чинного законодавства України;

13.1.2. вчинення Страхувальником-фізичною особою або Вигодонабувачем умисного злочину, що призвів до страхового випадку;

13.1.3. подання Страхувальником свідомо неправдивих відомостей про предмет договору страхування або про факт настання страхового випадку;

13.1.4. отримання Страхувальником повного відшкодування збитків від особи, винної у їх заподіянні;

13.1.5. несвоєчасне повідомлення Страхувальником про настання страхового випадку без поважних на це причин в строки, передбачені договором страхування, або створення Страховикові перешкод у визначенні обставин, характеру та розміру збитків;

13.1.6. інші випадки, передбачені законом.

13.2. Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови у здійсненні страхових виплат, якщо це не суперечить закону.

13.3. Відмову Страховика у виплаті страхового відшкодування може бути оскаржено Страхувальником у судовому порядку.

14. УМОВИ ПРИПИНЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

14.1. Дія договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

14.1. закінчення строку дії;

14.2. виконання Страховиком зобов'язань перед Страхувальником у повному обсязі;

14.3. несплати Страхувальником страхових платежів у встановлені договором строки. При цьому договір вважається достроково припиненим у випадку, якщо перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою Страховика протягом десяти робочих днів з дня пред'явлення такої вимоги Страхувальнику, якщо інше не передбачено умовами договору страхування;

14.4. ліквідації Страхувальника-юридичної особи або смерті Страхувальника-фізичної особи чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених статтями 22, 23 і 24 Закону України "Про страхування";

14.5. ліквідації Страховика у порядку, встановленому законодавством України;

14.6. прийняття судового рішення про визнання договору страхування недійсним;

14.7. в інших випадках, передбачених законодавством України.

14.2. Дію договору страхування може бути достроково припинено за вимогою Страхувальника або Страховика, якщо це передбачено умовами договору страхування.

Про намір достроково припинити дію договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніше як за 30 календарних днів до дати припинення дії договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

14.2.1. У разі дострокового припинення дії договору страхування за вимогою Страхувальника Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору страхування, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи у розмірі, який визначено у Додатку 1 до цих Правил, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування. Якщо вимога Страхувальника обумовлена порушенням Страховиком умов договору страхування, то останній повертає Страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

14.2.2. У разі дострокового припинення договору страхування за вимогою Страховика Страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога Страховика обумовлена невиконанням Страхувальником умов договору страхування, то Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору страхування, з вирахуванням нормативних витрат на ведення у розмірі, який визначено у Додатку 1 до цих Правил, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування.

14.2.3. У разі дострокового припинення договору страхування, який укладено більш ніж на один рік (частина друга п. 6.1 Правил), за вимогою будь-якої сторони, страхові платежі, сплачені за період далі закінчення страхового року, в якому припиняється договір, повертаються Страхувальнику повністю.

14.3. Сума страхових платежів, що повертаються на умовах п. 14.2 цих Правил, виплачується Страхувальнику не пізніше десяти робочих днів після дострокового припинення договору страхування (якщо інше ним не передбачено).

14.4. При достроковому припиненні дії договору не допускається повернення коштів готівкою, якщо платежі було здійснено в безготівковій формі.

15. СТРАХОВІ ТАРИФИ

15.1. Страхові тарифи обчислюються Страховиком актуарно (математично) на підставі відповідної статистики настання страхових випадків по відповідних категоріях транспортних засобів, водіїв тощо. Базові річні страхові тарифи для різних видів страхових ризиків, перелічених у п. 4.1. цих Правил, наведені в таблиці 1 (додаток 1 до цих Правил).

15.2. Страховий тариф за договором страхування визначається за згодою сторін в залежності від:

- розміру страхової суми, обраних Страхувальником страхових випадків, інших чинників, що впливають на рівень ризику настання страхового випадку (території дії договору страхування, місця та умов зберігання, марки (моделі) транспортного засобу, року випуску, - стажу водія (якщо водіїв декілька, то кожного з них), наявності охоронної сигналізації та протитупінних пристроїв (з урахуванням чи без урахування зносу), специфіки роботи, яка виконується з використанням автотransпортного засобу),
- терміну страхування і розміру франшизи.

15.3. Розмір страхового платежу за договором страхування визначається на основі страхової суми, зазначеної у цьому договорі, та страхового тарифу.

16. ОСОБЛИВІ УМОВИ

16.1. За згодою Страховика може бути здійснена заміна транспортного засобу, застрахованого за договором страхування, іншим транспортним засобом з відповідним перерахунком страхової суми та страхових платежів.

16.2. У випадку відчуження транспортного засобу іншій особі за згодою Страховика договір страхування може бути переоформлений на цю особу, шляхом припинення діючого договору без вирахування коштів за ведення справи і шляхом складання нового договору.

16.3. Договір страхування вважається недійсним з часу його укладання у випадках, передбачених цивільним законодавством України. Крім того, відповідно до Закону України "Про страхування" договір страхування визнається недійсним, якщо він укладений після настання страхового випадку та коли предметом договору страхування є транспортний засіб, який підлягає конфіскації на підставі судового вироку або рішення, що набуло законної сили. Договір страхування визнається недійсним у судовому порядку.

16.4. Зміни та доповнення до цих Правил в обов'язковому порядку узгоджуються з уповноваженим органом, згідно чинного законодавства. Новий текст цих Правил або зміни (доповнення) до цих Правил, набувають чинності не раніше дати офіційного затвердження (реєстрації) Правил або змін (доповнень) до цих Правил.

17 ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

17.1. Спори, пов'язані з укладенням, зміною, виконанням та припиненням дії договорів страхування, вирішуються в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

Додаток № 1
до Правил добровільного страхування
наземного транспорту (крім залізничного)

СТРАХОВІ ТАРИФИ

1. При страхуванні наземного транспорту на умовах цих Правил базові страхові тарифи встановлюються на 1 рік страхування в залежності від ризиків та типу транспортних засобів:

Таблиця №1.

Річні базові тарифи		
Страховий ризик	Тип транспортного засобу	Базовий річний страховий тариф, % страхової суми
Дорожньо-транспортна пригода (ДТП) (п.4.1.1 Правил)	Легковий, мотоцикли, мопеди	4,5
	Вантажно-пасажирський, мікроавтобуси	3,6
	Вантажний, автобуси, причеми	2,7
Протиправні дії третіх осіб (ПДТО) (п.4.1.3 Правил)	Легковий, мотоцикли, мопеди	0,7
	Вантажно-пасажирський, мікроавтобуси	0,5
	Вантажний, автобуси, причеми	0,5
Стихійні явища, пожежа, вибух (п.4.1.4, 4.1.5 Правил)	для усіх типів	0,5
Незаконне заволодіння застрахованим транспортним засобом (п.4.1.2 Правил)	Легковий, мотоцикли, мопеди	1,0
	Вантажно-пасажирський, мікроавтобуси	0,6
	Вантажний, автобуси, причеми	0,7

2. При укладанні договору страхування на термін до одного року розмір тарифу розраховується виходячи з розміру річного страхового тарифу з урахуванням коефіцієнтів короткостроковості, що наведені у таблиці 2. При цьому неповний місяць дії договору страхування рахується за повний.

Таблиця №2.

Коефіцієнт короткостроковості											
Строк дії договору страхування (місяців)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Коефіцієнт короткостроковості	0,20	0,30	0,40	0,50	0,60	0,70	0,75	0,80	0,85	0,90	0,95

3. Реальний страховий тариф за договором страхування розраховується шляхом множення базового страхового тарифу на коригуючі коефіцієнти. Коригуючі коефіцієнти

встановлюються Страховиком в залежності від різноманітних факторів ризику, таких як марка, модель, потужність двигуна транспортного засобу, водійського стажу Страхувальника та інших суттєвих факторів.

При визначенні страхового тарифу за ризиками пошкодження чи знищення транспортного засобу внаслідок протиправних дій третіх осіб або незаконного заволодіння транспортним засобом, факторами що впливають на ризик, вважаються наявність протиугінних пристроїв, а також спосіб зберігання автомобіля вночі (наявність або відсутність охорони, гаража, конструкція гаража).

У випадку, якщо транспортний засіб, що належить фізичній особі чи орендований фізичною особою регулярно використовується для перевезення пасажирів та вантажів з метою одержання прибутку (для роботи за патентом чи договором перевезення, оренди, тощо) то до страхового тарифу може застосовуватися підвищувальний коефіцієнт в діапазоні 1,5-3,0.

В залежності від розміру франшизи, розміру страхової суми та інших умов страхування може застосовуватися коригуючий коефіцієнт в діапазоні 0,6-1,5.

4. Допускається використання корегуючих коефіцієнтів, добуток яких (за винятком коефіцієнту короткостроковості) знаходиться в діапазоні 0,3-4,0

5. Норматив витрат на ведення справ становить 30%.

Усього в цьому документі пронумеровано, прошито, скріплено
підписом та печаткою 11 аркушів

Генеральний директор

В. П. Каменський

